

Hervormd

Den Haag

Orgaan der Hervormde Gemeente

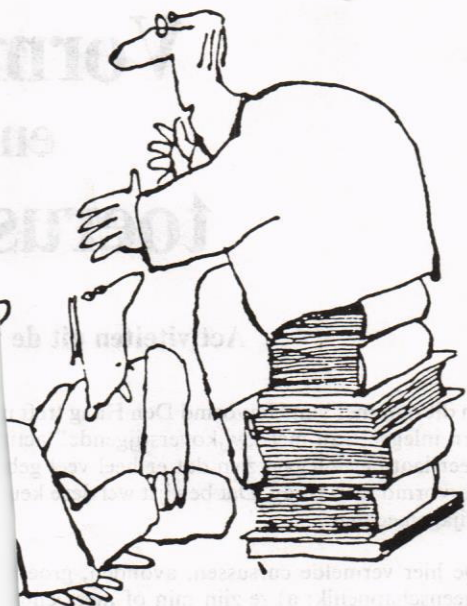
Oplage: 19.000 expl.

Nummer 167 OKTOBER 1988

Verschijnt 9 x per jaar

Bureau Centrale Kerkeraad en Kerkvoogdij: Louise Henriëttestraat 6, 2595 TH Den Haag, Tel. 85 87 07 — Centrale Diaconie: Conradkade 53, 2517 BR Den Haag, Tel. 61 43 51

GEDENKT DE GEVANGENEN

Achter de muren van het grote gevangenis-complex in Scheveningen is in de vijf in-richtingen van justitie, die daar gevestigd zijn, de kerk aanwezig.

Voor dat kerkewerk is onder de gevangenen veel belangstelling. Wekelijks worden er kerkdiensten en gespreksgroepen gehouden en er bestaat gelegenheid tot persoonlijke gesprekken met de aan de inrichtingen verbonden predikanten en aalmoezeniers.

Isolement doorbreken

Nogal wat mensen buiten de gevangenis voelen een grote afstand als het om mensen in de gevangenis gaat. De wereld van criminaliteit kan heel dreigend op je overkomen. En toch is zorg en aandacht voor gevangen medemensen verbonden met het hart van het evangelie. Jezus zegt zelf: „Ik ben in de gevangenis geweest en gij hebt mij bezocht.” Verbondenheid zoeken met gevangenen is een teken van het geloof. Een minder bekend woord staat in de Hebreënbrieff: „Gedenkt de gevangenen alsof gij met hen gevangen waart” (Hebr. 13 : 3). Dat woordje „gedenken” is veelzeggend. Het is veel meer dan even „denken aan”. Het is in de bijbel een woord van heil! Als God mensen gedenkt dan brengt Hij een ommekeer in hun levenssituatie. Dan scheidt Hij toekomst in situaties van toekomstloosheid. Gevangenen gedenken betekent in de brief van de Hebreënen het gestalte geven aan christelijke broeder- en zusterschap.

de kerkdienst. Wij volgen een sobere liturgie. En we zingen met de bredere kerkgemeenschap mee uit het Liedboek voor de Kerken. Er is heel veel belangstelling voor de uitleg van het bijbelverhaal. We bidden samen: het Onze Vader; in 10 talen. De gehele bewoonde aarde klinkt er in mee. En dan aan het eind: de oude en altijd weer nieuwe zegen: „De Here zegene u en Hij behoede u...”. En we kijken elkaar dan altijd aan. En iemand zei toen ik aan het eind van zijn detentie afscheid van hem nam: „Bij die zegen aan het eind van de dienst, als we elkaar dan aankeken, dan had ik altijd het gevoel dat er ook een stukkie zegen voor mij bij zat...”.

Niet alleen in de gevangenis

Veel mensen die in de gevangenis terecht komen heeft het aan kansen en mogelijkheden ontbroken om naar een als zinvol beleefd leven toe te groeien. Zij verkeren in een vicieuze cirkel die zij op eigen kracht moeilijk kunnen doorbreken. Daarom is het niet alleen nodig dat de kerk tijdens de detentie aanwezig is, maar ook na de detentie kan de kerk van grote betekenis zijn. Om mensen bij te staan een nieuwe levensweg te gaan en niet meer in oude patronen te vervallen. In dit verband hebben de Haagse Kerken een tweetal met het gevangenispastoraat verbonden nazorgprojecten. Het gaat om een laagdrempelig **Open Huis**: een eetcafé, **Oktopus** genaamd, en een Huis voor **Begeleid Wonen**. In dat laatste huis kunnen mensen een jaar lang onder begeleiding wonen en werken aan een eigen toekomstplan. Beide projecten bedoelen de tijdens de detentie opgebouwde contacten voort te kunnen zetten, en zo ook de kerkelijke gemeente bij de nazorg te betrekken.

Medewerkers gevraagd

De ondersteuning van het werk van de kerk in de gevangenis en in de nazorg is door de Haagse Kerken ondergebracht in de **Stichting Exodus**. Voor dat werk zijn heel veel vrijwillige medewerkers nodig: voor gevangenisbezoek of medewerker in een van de nazorgprojecten. Ook financiële steun is, gezien de hoge kosten die met een dergelijk project verbonden zijn, welkom (giro: 1989910, stichting Exodus, Den Haag). Als u aan een van de projecten wilt gaan meedoen of informatie wilt ontvangen kunt u telefonisch contact opnemen met de stichting Exodus, Frankenslag 164, tel. 514161.

Ds. J. D. W. Eerbeek
predikant gevangenis Scheveningen
voorzitter st. Exodus

Het gaat daarbij niet alleen maar om broeders en zusters in het geloof. Maar om de hele bevolking van de gevangenis. Want christelijke broeder- en zusterschap is, als je de bijbel leest, nooit naar binnen gekeerd, maar altijd naar buiten gericht. Het wil de grenzen overgaan van de eigen gemeenschap. En zo iets laten zien van de grenzeloze mensenliefde van God. God houdt van ons mensen. Hoe onze levensgeschiedenis ook is, wil Hij met ons telkens weer de tocht opnieuw beginnen. Gevangenispastoraat kan dus niet op zichzelf bestaan, maar gaat uit van de plaatselijke kerken. Het wil het isolement doorbreken, waarin de gevangenen verkeren. En communicatie op gang brengen tussen binnen en buiten.

Het evangelie zichtbaar en voelbaar maken

Het kerkewerk in de gevangenis kan dus niet zonder deelname van kerkgangers van buiten. Hun gaan achter de muren is veel meer dan zomaar het bijwonen van een kerkdienst en een gesprekje met een gevangene. In hun gaan achter de muren leggen zij heel zichtbaar en tastbaar getuigenis af van de liefde van God. Die niet vergeet. Die ons niet in de steek laat. Maar Die ons opzoekt in onze nood. Kerkgangers van buiten die samen met de mensen van binnen de liturgie vieren laten zo zien wat het betekent om met God en met elkaar in gemeenschap te mogen leven. Een bewoner van de gevangenis zei het eens zo: „Die mensen van buiten die 's zondags in de kerk komen geven mij het gevoel dat ik weer mens ben.”

Kerkdienst: een levend gebeuren

Er is iedere zondag veel belangstelling voor